נילף מיניה. ממעילה: **מה מביאה.** תימה מהקיימת תלת ע"י לחמר הנגב ומכר ושלקח לוקח: **אף מביאה.** לפילו מביאה שליח **נתחייב** הנגב כתשלומי ד' וה': **או מכרו.** לרבות לפילו שליח: **פשם פשוי פשם פשם.** לחד מיניהו יתירה הוא ולרבות לרבות אשם מינה שליח מתחין למטות חייב הנגב: **מלי מיכף למימר.** נילף מיניה דאם שליח לדבר מביאה: הוא ולא שלוחו גרסינן: **ולמ"ד מין מלמדין.** ולית לן למילף ממעילה ומביאה דים שליח לדבר עבירה ומסברא לית לן שליח דחית לן למימר דים לו לשמוע דברי הרב והני דהוה "ההוא" מלי דרים בהו: **למפומי שניס לפומיי וכו'.** שפטורין מחמת דשמוטי מן: **פשוט ולא פשום.** דהוה משמע שיכא בהייבו ובייבוב דעתו: **קסבר שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין.** וליף ממעילה ומביאה דים שליח לדבר עבירה ומני "ההוא" דרים להו חד למשמי שניס לאחזים וחד למשמי לשום ולית ליה דרשה ההוא: **מכלל דם"ק כו'.** בתמיה: **דיעל רבה ודיעל זועם מיכף כייבייסו.** לשמעי מיתייב בדיעל רבה בשוגג גדול ולת"ק לת משגג כולי האי כהורג עלמו תלת כגורס: **ומדוני יוסף.** זהו מרד שקלקל תדון בפני המלך: **אם מ"ל.** להאי "חייב" דקאמר שמאי בדיני תדם קאמר ולית ממעילה ומביאה וקסבר שני כתובים הבאים כאחד כו' אפ"ה מודה הוא דאמר כו' אחיל ומגבה שליח זה: **שליח עד.** בין לקידושין בין שנאסר עד ממון לבעל חובו מלמדין שליח עם עד להיות שניס-לו-אם שניהם עלוחים היו ביחד שניהם מעידים בדבר: **ס"נ דלא סוו קידושי.** הכי דלא וכי תמרינן בסנהדרין (דף כח.) גריך שיאמר "אם עדיי ה"מ בעדי הודלה שפעמים שתדם מודה לחובתו מגה ותומר "הדין עמך" מפני שרוצה להשתיקן מעליו עד לאחר זמן ואם"פ שתיו חייב לו כלום לפיכך אין הבומע יכול להעיד "בפני הודה" עד שיאמר "אם עדיי" אבל בעלמא לא: **פלמוס למילפך.** דעדות כשעשה הדבר ע"י השליח: **סוף דמר.** רב: **שליח ועד אחד.** יכולין להעיד על הדבר: **מיפוך.** דב"ה לב"ש: **מפני מיכפא.** לפלוגתא דתמורתי: והלכתא שליח נעשה עד גרסי': **מן מן עדיו.** דשליח נעשה עד: **וכן בגירושין.** אם שלח גט לאשתו ע"י שניס: וכן

נושא: שליח נעשה עד

מורד במלכות הוא דקאמר ליה ותדוני יותב כו'. פי' בקונטרס דמורד היה מהת דקאמר תדוני יותב בפני המלך דוד ולת נהירת"קהרי יותב לת היה מורד במלכות ותומר רביט מחיר לחביו של ר"ת מה שאמר לו דוד שילך לביתו לנחטל ולשמוח והוא מילתן דדבר כדכתיב כל עבדי תדוני על פני השדה תונים ותני תמיה ולת היה לו לסרב ור"ת דהמרד היה שהקדיש טומר תדוני יותב קודם המלך דוד":

שלא מניט בכל התורה כולה זה נהגה והו מתחייב. ותי"ת והת ליכת מעילה אתם אתר הגזבר לשליח לאכול ככר זה של הקדש והשליח לת ידע שהוא של הקדש דחייב המעלה ותמתי זה נהגה והו מתחייב הוא ור"ל דמעילה לת מתחייב המעלה ע"י הגוחת השליח תלת ע"י הגבהה דשליח דמיד לתגבהיה שליח קנייה והיינו שעוחת מחייב מעלה תמתם מסופק היה ר"י בתומר לשליח הושט יד לכד של שמן והגבה מן הסיכה לו אב על עורות של הקדש לו התחמת בניזי עולה והשליח לת ידע דהם של הקדש דהשוחת לת עשתו שליח תלת מן ההגלה אם יחמיד המעלה דלתמרינן נבי מעילה לו דילמת זה נהגה והו מתחייב לת תמרינן:

ולא תמר להם אתם עדי ה"ל דלת הוו קידושי. ופשיטת להו קידושין מתמע דלת מלרכי לומר אתם עדיי כי אם בהודלה כדלתמר בסנהדרין (דף כח.) אתם תמר לתבירו תמר חייב לי מנה והודה בפני אנים אם לת תמר לתד מהם אתם עדיי יכול לומר לו היום לו למחר ענין אתם עדי ה"מ בענין אתם עדי שיבוע לי מנה לי בידך והלה אומר תן שפעמים משיב כך להשתיקך ומשפה אבל כי אמר אתם עדי לא מצי מעין הכי אבל הכא ואיאל וראה התעשה שנתן לה הקדושין מה תועלת באומרי אתם עדי: אלומי למילתיה דעדות כשעות הדבר על ידי העדים: ו) נלמד ד"ל ומעמך עם ס"ת.

תנ"ת ר"י הזקן האומר לשלוחו צא הרוג את הנפש שאב מביאה ומכירה. שאב בנב וצוה לשוחטו או למכרו ונתחייב בארבעה והשתה: שליח הסקרט אשה לאחד ו) מצרף עמו לעדות הקדושין. הכי נמי דלא הוי קדושי. מה ענין אתם עדי [לכאן] דכי בענין אתם עדי ה"מ שיבוע לי מנה לי בידך והלה אומר תן שפעמים משיב כך להשתיקך ומשפה אבל כי אמר אתם עדי לא מצי מעין הכי אבל הכא ואיאל וראה התעשה שנתן לה הקדושין מה תועלת באומרי אתם עדי: אלומי למילתיה דעדות כשעות הדבר על ידי העדים: ו) נלמד ד"ל ומעמך עם ס"ת.

תנ' נושא: האומר לשלוחו צא הרוג את הנפש

נילף מיניה ? משום דהוה מעילה מביאה ומכירה שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין, מעילה הא דאמרן מביאה ומכירה מאי היא ? אמר קרא ומברו או מברו *מה מכירה ע"י אחר אף מביאה על ידי אחר, דברי ר' ישמעאל תנא אי לרבות את השליח, דברי חזקיה תנא תחת לרבות את השליח, הניחא למ"ד *שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר ? גלי רחמנא בשחוטי חוץ דם יחשב לאיש הרוא דם שפך הוא ולא שלודו, אשכחן נבי שחוטי חוץ, *בכל התורה כולה ולמ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין הני הוא מאי עבדי להו ? הוא דכתב רחמנא ונכרת האיש הרוא אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לכל התורה כולה ולמ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין הני הוא מאי עבדי להו ? דריש בהו חד למעוטי *שנים שאוחזים בסכין ושוחטים וחד = הוא *ולא *אנוס הוא ולא שונג הוא ולא מוטעה ואידך מהוא הוא, ואידך הוא - הוא לא דריש, והא בהני ? האומר לשלוחו "צא הרוג את הנפש הוא חייב ושולחו פטור, שמאי הזקן אומר משום חני הנביא שולחו חייב שנא' אותו הרגת בחרב בני עמון *מאי מעמיה דשמאי הזקן, ? מסבר שני כתובים הבאים כאחד מלמדין והוא הוא, לא דריש ואבעית אימא לעולם דריש *ומאי חייב - חייב ברייני שמים, מבלל דת"ק סבר אפילו מדיני שמים נמי פטור ? אלא דינא רבה הוא דינא וומא אימא ביניידו ואבעית אימא שאני התם דנלי רחמנא "אותו הרגת בחרב בני עמון" ואידך *הרי לך כחרב בני עמון מה חרב בני עמון אין אתה נענש עליו אף אודיה התתי אי אתה נענש עליו, מאי מעמא מורד במלכות הוא דקאמר ליה ואדוני יואב *וכל עבדי אדוני על פני השדה חונים אמר רבא את"ל סבר שמאי שני כתובים הבאים כאחד מלמדין והוא הוא לא דריש, מדה בעול את העדות ואבול את התלב שהוא חייב ושולחו פטור שלא מצינו בכל התורה כולה זה נהנה וזה מתחייב : איתמר רב אמר שליח נעשה עד דברי רבי שילא אמרי אין שליח נעשה עד, מ"ט דבי רבי שילא - אילימא משום דלא א"ל דוי לי עד" אלא מעתה קידש אשה בפני שנים ולא אמר להם "אתם עדי" ה"נ דלא הוי קידושי: אלא רב אמר *שליח נעשה עד, אלומי קא מאלימנא למילתיה דרבי שילא אמרי אין שליח נעשה עד כיון דאמר מר *שלוחו של אדם כמותו, הוה ליה כנופיה, מיתיבי אמר לשלשה צאו וקדשו לי האשה: אחד = שליח, ושנים = עדים דברי ב"ש, וב"ה אומרים כולם = שלוחין הן ואין שליח נעשה עד כאן לא פליגי אלא בשלשה אבל בשנים, דברי הכל לא ? הוא דאמר כי האי תנא דתניא רבי נתן אומר בית שמאי אומרים שליח ועד אחד וב"ה אומרים שליח ושני עדים ורב כבית שמאי ? איפוך, ורב אחא בריה דרבא מתני אלפא רב אמר אין שליח נעשה עד דברי ר' שילא אמרי שליח נעשה עד, ? והילכתא שליח נעשה עד: אמר רבא אמר רב נחמן אמר לשנים צאו וקדשו לי את האשה הן הן שלוחיו הן הן עדיו וכן בגירושין וכן

נזיר ה: [נעיל מח: וס"ן]

[נעיל כה. וס"ן]

כיתובים לב: כ"ק עת. עס. שמות כא: לו כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה

ענין שליח לדבר עבירה כפ"ק דכ"מ ו: כ"ק עת. עס.

זבחים קח. [זבחים קח:]

[לכאורה יפלא שכאי שמתי בעצמו קאמר הטעם משום שלמה: ולפיו הרגם וכו' ומנלתי כפ"י מדמה קלת כאן ליישב ע"פ]

ב"ק נו. (א) ג"ל דבריהם כך: [הגהה: ר"ת ז"ל] אי קשיא לי' [לכאן] דכי בענין אתם עדי ה"מ שיבוע לי מנה לי בידך והלה אומר תן שפעמים משיב כך להשתיקך ומשפה אבל כי אמר אתם עדי לא מצי מעין הכי אבל הכא ואיאל וראה התעשה שנתן לה הקדושין מה תועלת באומרי אתם עדי: אלומי למילתיה דעדות כשעות הדבר על ידי העדים: ו) נלמד ד"ל ומעמך עם ס"ת.

שבת נו. אותיות ... ק- ר"ת ז"ל אותיות

לז א מיי' פ"ב מהל' נזיקין הל"ב ופ"ג: [ע' מכות כ"ג:]

לח ב מיי' פ"ח מהל' מעשה קרבנות הל"ח: לח ג מיי' פ"ב מהל' רוצח הל"ב: לט ד מיי' פ"ג מהל' תרומות הל"ו: [ועי"ש הגה"מ]

מ ה ו מיי' שם הל"ח: סמג עשין מה טוש"ע חו"מ סי' לה סעי' ב:

מא ו מיי' פ"ג מהל' נזירות הל"ב ופ"ב סמג עשין מה טוש"ע חו"מ סי' קמב סעי' יח: